

meget rigtigt, men Spørgsmaalet er blot det: Var de Oplysninger, man havde, kommet frem for Offentligheden? saa havde det været lettere at gennemføre den nye Ordning. Det glædede mig at høre Statsministerens velvillige Udtalelse nu om optimistisk Undersøgelse. Jeg kan huske, at da vi i sin Tid havde Landmandsbanksagen for, da var Statsministerens Ord ikke saa milde om den Rekonstruktion, der da havde fundet Sted, og som maaske ogsaa var grundet paa et for optimistisk Syn. Men jeg er af den Anskuelse, at det er godt; at man ser Sagerne fra begge Sider, saa kommer man tidt til et godt Resultat.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Fraenkel har Ordet for en kort Bemærkning.

Fraenkel: Jeg tror, det vilde være af nogen Værdi for os — i det mindste vilde det være det for mig — at faa fuldkommen Klarhed over, hvad man kan forlange af saadan en ministeriel Embedsmand, der er sat til at have Tilsyn med, eventuelt erklære sig om en eller anden forretningsmæssig dreven Institution. Naar der foretages en Vurdering af en Forretning, der anses for dødsdømt, saa er det, ligesom om man f. Eks. vil spørge, hvad et Skib er værd, under den Forudsætning at det skal hugges op, saa er det nemlig ikke andet end gammelt Jern og Tømmer, der er Tale om. Men noget helt andet er det i dette Tilfælde, og jeg forudsætter, at Bankinspektøren her har faaet til Opgave at klargøre, hvorledes Værdierne ligger i denne Bank, under Forudsætning af at vi har med et levende Væsen, en virkelig fungerende Bank at gøre under de forhaandenværende Omstændigheder, og her er det, jeg har tilladt mig at hævde gennem et Tilraab til den højtærede Statsminister, at her kan der ikke være Tale om et objektivt eller et subjektivt Skøn eller en Nuance eller noget saadant. Her er noget, som den Mand efter sin bedste Overbevisning og under sit Ansvar anser for et objektivt Skøn, der maa kunne bygges paa, hvordan Forholdene end udvikler sig.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

N. P. Jensen: Det glæder mig, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen nu lod de 20 Millioners Fortjeneste fare (*Hans Nielsen: Nej!*). Det kunde det ærede Medlem lige saa godt have gjort, for det er hans egen Opfindelse, ikke min. Jeg vil ikke

tjene, men spare, det er det, jeg er ude efter. Men nu siger det ærede Medlem, at det med de 5 pCt. af Indskydernes Penge, som jeg har regnet for tabt i Dag, er hen i Vejret. Nu maa jeg rigtignok gaa ud fra, at de officielle Oplysninger, der foreligger fra den sidste Opgørelse, er rigtige, selv om der kan være Nuancer, efter som det er en død eller en levende Bank, man arbejder med, og saa gad jeg alligevel vidst, om de 5 pCt. ikke skulde være tilstrækkelig højt. Jeg er tilbøjelig til at tro det. Der er ganske vist en Post, jeg ikke regner med, og det er, hvad Likvidationen til Dato har kostet. Men det kan vel ikke være saa forskrækkelig mange Millioner, at det kan forrykke det hele. Ellers er jeg tilbøjelig til at tro, at mit Tal ikke kommer saa forfærdelig langt fra det rigtige.

Erhvervsministeren (Stawing): Jeg skal i Anledning af, at det ærede Medlem Hr. Fraenkel beskæftigede sig med det Skøn, Bankinspektøren havde anlagt, sige, at det er en Selvfølge, at en Embedsmands Skøn skal være objektivt. Men der er, som det ærede Medlem vist ogsaa selv bemærkede, Forskel paa, om det er et Skib, der skal hugges op, eller det er et Skib, der skal sejle nogen Tid og drives som Forretning, og Bankinspektøren har formentlig anlagt det Skøn, at Andelsbanken ikke skulde hugges op. Derfor har han skønnet, som han har gjort. Maaske for optimistisk; men naar man bagefter, 3 Maaneder senere, begynder at sige: Hvordan kan det gaa til? bør man dog vistnok 3 Maaneder senere ogsaa erindre, at just i disse 3 Maaneder har det vist sig, at det var ikke saa meget Skibet som Tilliden til Skibet, der var i Forfald, at Tilliden var svundet i en saadan Grad, at der var et Udtræk af Sparemidler, som jo paa sin Vis bidrog til at gøre Skibet usødygtigt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Nielsen: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen, at han ved jo meget godt, at Likvidationen ikke har kostet mange Penge indtil dette Øjeblik — jeg er endogsaa tilbøjelig til at tro, at den har tjent —, men hvad der har kostet mange Penge indtil dette Øjeblik, er, at Banken har været lukket i 2 Maaneder, at alle de gode Kunder er gaaet over til andre Banker, og alle de daarlige er blevet tilbage. Det ærede Medlem maa jo dog have